

КОРМИ-
турбота
КОМСОМОЛЬСЬКА!

«ТЕМПИ І ЯКІСТЬ!»
— ТАКИЙ ДЕВІЗ У
МОЛОДІ ОБЛАСТІ,
ЯКА НИНІ ТРУДИТЬСЯ
НА ЗАГОТІВЛІ
КОРМІВ ДЛЯ ГРО-
МАДСЬКОЇ ХУДО-
БИ.

Районні штаби по заготівлі кормів для

громадської худоби повідомляють:

ВІЛЬШАНКА. Колгосп імені Леніна багато уваги приділяє збільшенню поголів'я худоби, підвищенню її продуктивності. Тому не дивно, що про керми тут турбота особлива. Нинішнього року у господарстві зросли площі, зайняті під однорічними і багаторічними травами. Нині їх у господарстві 787 гектарів. На 135 гектарах колгосп вирощує кормові буряки. Кормовий клас ушляхено й іншими високопродуктивними культурами. Ефективно намагаються використовувати йосипівці і так звані незручні землі. На 681 гектарі посіяно гарбузи, це будуть ті додаткові тони кормів, без яких раніше господарство обходилось, а сьогодні посилена турбота про громадську худобу не дозволяє упусти найкращої можливості продуктивно використовувати кожен гектар сільськогосподарських угідь.

Нині у колгоспі імені Леніна заготовлено понад 160 тонн сіна, близько 50 тонн трав'яного борошна.

Приклад у заготівлі кормів подають досвідчені механізатори Федір Кузьменко, Леонід Баланда, Дмитро Павлічук. Молоді є на ного рівнятися. Заслужили голови колгоспу по кормовиробництву Олександр Меглін залучає до цієї важливої сільськогосподарської кампанії працівників невиробничої сфери, школярів, які активно відгукуються на пропозиції керівництва колгоспу, виконують сільської Ради народних депутатів.

Недавно «з вогнищем» попрацювали у полі дев'ятикласники Йосипівської середньої школи. Учні заготовляли сіно. Найбільше того дня відзначились комсомольці Микола Гаєвський, Юрій Маковський, Вадим Крисюк.

Завдяки спільним зусиллям молодих і досвідчених кормодобувників господарство вже виконало план продажу державі трав'яного борошна, яке тут виготовляють із люцерни і жита, більш як у півтора рази.

Минулої суботи і надалі сумлінно потрудилась молодь господарства на чолі з комсомольським секретарем В. Марушак та школи на суботинку по заготівлі кормів для громадської тваринництва.

ОНУФРІВКА. Продавжють нарощувати темп заготівлі кормів комсомольсько-молодіжні міжгосподарські кормодобувні загони у колгоспах «Зоря», імені Комінтерну, імені XX з'їзду КПРС.

2 комбайни СК-5, переобладнані для заготівлі сінажу і раннього силосу, і 12 автомобілів у складі кормодобувного загону вже завантажили у траншеї заплановані 820 тонн зеленої маси. Кормодобувники взяли підвищені зобов'язання — заготовити на кожну корову по 1000 тонн сінажу і раннього силосу, для цього їх треба буде зібрати з поля 1200 тонн. Щоденні норми перевиконують водії Сергій Курно, Володимир Попков, Василь Кравченко, комбайнер М. А. Олійник з помічником комсомольцем Миколою Жебкою.

Понад півтори тисячі

тонн сінажу і раннього силосу мають нині у колгоспі імені Комінтерну. Це майже у два рази більше запланованого.

Намагаються не відставати від павлівців і омельничани. 1236 тонн сінажу припас кормодобувний загін у колгоспі імені XX з'їзду КПРС. Вагомих успі-

Молодий колосар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 15 червня 1982 року

№ 72 (3112)

Ціна
2 коп.

СЬОМЕ ЛІТО

НА
ФЕРМАХ —
МОЛОДІ
ГОСПО-
ДАРИ

НАША РОЗ-
ПОВІДЬ —
ПРО МОЛОДУ
ДОЯРКУ КОЛ-
ГОСПУ ІМЕНІ
ВАТУТІНА КІ-
РОВОГРАДСЬКОГО РА-
ЙОНУ КАТЕ-
РИНУ ТЕР-
ЛЕЦЬКУ.

Сьоме літо Катерина трудиться на кіровоградській землі. І тепер їй уже важко сказати, де їй більше подобалось: на Львівщині, де промайнуло дитинство, чи в степовому краї, де у неї зароз своя домівка, сім'я, місце в колективі...

В Аджамку Катерина Терлецька приїхала після закінчення школи. Погостювала трохи у батька (він уже кілька років жив тут) і незчулася, як стала звикати до нового місця. І село їй сподобалось, і люди в ньому привітні. Вирішила залишитись.

Вибирати професію довго не доводилося. Не ввагалась Катя: ще змалку ходила допомагати матері доїти корів. Тому й попросила в правління колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району, щоб направили її працювати на ферму.

Підмінною підець? — запитав завідувач молочнотоварною фермою № 4 М. І. Лисенко. І, отримавши мовчазну згоду, додав: — А справилися — будемо розмовляти про групу.

Звичайно, Катерина хоч і погодилася (інкше не могла), але такий нелюб'язний прийом... Та, подумавши, переборолала невдоволення. Бо керівника молочнотоварної ферми теж можна зрозуміти: хіба міг він поставити незнайому людину відразу на відповідальну роботу? Згодом Микола Іллєч зізнався, що не міг тоді передбачити, що ця дівчина стане дояркою-трисятничницею. Та це буде згодом.

А у перші дні Катерині довелось по-справжньому піднатужитись, звикати до нелегкої праці. Не рахувалася з вільним часом, дотримувалась чіткого розпорядку робочого дня, вникала у справи колекти-

ву. Але хіба не було такою, що й рук не могла підняти після чергового доїння? І думки підступні виникали — чи не кинути цю роботу.

— Нічого, звикнеш, навчишся, — підбадьорювали її старші за віком, досвідченіші доярки Галина Лисенко та Раїса Саленко. Чимало слухних порад отримала дівчина від них. Запам'ятовувала все. Вивчала кожну тварину, її норов, поведінку. Зрозуміла, що до кожної індивідуальний підхід потрібний. До Галювочки, скажімо, можна сідати з дійницею сміливо, без зайвих, так би мовити, передмов. Інша річ Білка — вона тільки тоді все молоко віддасть, коли поведешся з нею лагідно, ніжно...

А пізніше і групу довели. Думала, що коли прийме її, то буде значно легше. Але помилилась. Навчачки — підвищилась відповідальність, бо як стала доглядати постійну групу, тому й питають із тебе більше. Докладала Катерина всіх зусиль, а результати надів чомусь не змінювались.

«У чому ж причина?» — запитувала сама себе. Дошукувалась її. Подруги порадили пильніше придивитись до корів. Виявилось, що деяких із них необхідно вибракувати зовсім, інших віддавати у запуск. Зі своїми пропозиціями комсомолка не гаючись звернулася до Миколи Іллєча. Так поступово сформувалась продуктивна група з 17 тварин. І справи поліпшились.

Ось уже третій рік підряд молода доярка надає понад 3 тисячі кілограмів молока від кожної корови. В числі кращих виробничниць колгоспу їй присвоїли звання ударника комуністичної праці, не раз нагороджували почес-

ними грамотами, цінними подарунками.

Недавно Катерині Терлецькій правління колгоспу довірило захищати честь тваринницького колективу на XIV районному конкурсі майстрів машинного доїння. Хоча комсомолка і не зайняла призового місця, але виявила хороші теоретичні знання, непогані результати показала у вмінні працювати з доїльним агрегатом. Їй було відзначено Почесною грамотою райкому комсомолу.

Терлецька не дуже застумана тим, що не зуміла виявити повністю своїх здібностей на конкурсі. Одне те, що хвилювалась, а друге — досвіду машинного доїння бракувало: агрегат вона почала опановувати лише у нинішньому році. Зате познайомилась з доярками, якими пишається район: Вірою Тищенко з колгоспу імені Ульянова, Лідією Щербинною з дослідної станції, Катериною Кравченко з колгоспу імені Фрунзе. У них вона багато чого навчилася, щоб згодом у трудовому супернистві скласти їм гідну конкуренцію.

Багато нині різних турбот у молодій доярці, дружини, матері. У сім'ї ростуть троє хлопців. Іван уже ходить до школи, Руслан і Олег теж потребують уваги і материнської ласки. Допомагає їй у всьому чоловік, механізатор колгоспу Іван Максименко. Він часто навідується на ферму, залюбки допомагає дружині.

Сьоме літо зустрічає Катерина Терлецька в Аджамці. Подобається їй тут. Сьогодні у неї багато задумів, які їй втілювати в життя. На користь господарству, на редість односельцям.

Д. ТАНСЬКИЙ.

СМАКУЙТЕ НА ЗДОРОВ'Я!

У прохолодному затіску під самим лісом розташований польовий стан другої тракторної бригади колгоспу «Заповіт Леніна» Знаменського району. Тут збираються механізатори на короткий обідній перепочинок.

Готують страви досвідчена кухарка із спеціальною освітою Тамара Іпанівна Олейникова та її молода помічниця Валентина Довженко.

— До чого ж смачно, — хвалять хлопці, — не знаємо, як вам і дякувати.

— Смакуйте на здоров'я, — ліжкові Вала. — Щоб краще працювалось!

Фото В. Руденка.

Мета—дружба народів

З метою поліпшення форм і методів роботи клубів Інтернаціональної дружби по вихованню молоді в дусі комуністичної ідейності, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, і в зв'язку із 100-річчям з дня народження Георгія Дмитрова Кіровоградський обласний комітет комсомолу вирішив провести з 10 червня по 1 вересня цього року огляд-конкурс клубів Інтернаціональної дружби.

У цьому братимуть участь КІДІ промислових підприємств, будов, транспортних організацій, колгоспів і радгоспів, вищих, середніх та середніх спеціальних навчальних закладів.

Огляд сприятиме поглибленню роботи, вдосконаленню структури, КІДІВ, створенню нових клубів; вивченню, узагальненню і розповсюдженню досвіду роботи кращих КІДІВ; проагадид серед молоді ідей дружби всіх народів миролюбного зовнішньополітичного курсу Радянського Союзу.

ПІДСУМКИ ПІДБИВАТИМУТЬСЯ І ВЕРЕСНЯ 1982 РОКУ.
КІДИ — ПЕРЕМОЖЦІ ОБЛАСНОГО-КОНКУРСУ, КРАЩІ АКТИВІСТИ НАГОРОДЖУВАТИМУТЬСЯ ПОЧЄСНИМИ ГРАМОТАМИ ОБКОМУ ЛКСМУ УКРАЇНИ ТА ПАМ'ЯТНИКИ СУВЕНІРАМИ.

УДАРНА КОМСОМОЛЬСЬКА

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ПІСНІ

Линійський цукровий завод оголошено комсомольською ударною будовою. Тобто обласний комітет комсомолу закликав молоді області взяти активну участь у спорудженні цього важливого об'єкту. Для країни зараз цукрові заводи не менш важливі, ніж мартени, електростанції. Хіба нема тут роздолья робочим рукам? Працюй, твори історію сьогодення.

Головне — потрібно відчувати себе повновладним господарем будови, переконатися інших, що ви саме ти, хто здатний повести за собою, що саме на вас треба ривнитися.

Будівельники скажуться: «В нас і того нема і цього». Немає фронту роботи — вимагайте, немає нових пісень — свої складайте.

— Пудно тут якое, — каже молода будівельниця Надія Послар. — Ще вдень як-так, а ввечері куди хоч дитя.

— Так, пудно в них — підтверджує Надіну думку бригадир комплексної бригади будівельників комбінату «Кіровоградважбуд», делегат XXVI з'їзду Компартії України А. І. Бабич. — То взяли б та перевернули ось ці плити (знадобляться вони для діла нескоро), підставили б під них по два блоки. Гарні теплісі столи вийшли б: поверхня у плит гладенька.

Дві різні людини висловили свою думку. Твердження у них одне (на будові пудно), зате висновки різні. У першому випадку — безвихідь, в другому — конкретна пропозиція. Виявляється, деякі проблеми можна вирішувати дуже просто, треба лише захотіти.

Минув майже рік відтоді, як у «Молодому комунарі» друкувався матеріал «Ударна без ударників». В ньому критикувалася робота комсомольської організації будови, Добровеличківського райкому ЛКСМУ. Часу, що минуло, було достатньо для виправлення е. Створено комсомольський штаб, розподілено обов'язки.

— Більше того, — підсумовує секретар партійної організації В. Ф. Степанцов, — уже два місяці ми виконуємо планові завдання.

А як же справляється зі своїми завданнями молодь КМК водіїв, яким керує Георгій Баранов, щоденно норму виробітку виконує на 200—220 процентів, штукатури-маляри з комсомольсько-молодіжного колективу Наталки Шаповал — на 112—120 процентів, звания ударників комуністичної праці удостоєні члени КМК кухарів Віра Шумайлова, Люда Мартинюк, Світлана Кузнецова, Ельвіра Абаякімова, Люба Кирилук.

Про інших відомо лише, що не справляються із завданнями. А от у якій мірі? Підсумки соціалістичного змагання серед комсомольців не підбиваються...
— Чим живе комсомол? — махають руками дівчата з бригади Наталки Шаповал. — Тільки Валя Кузіна намагається щось зробити. Всі інші — пасива.

— Валентина виконує свої обов'язки з охотою, — так характеризує комсомольського ватажка перший секретар райкому ЛКСМУ Василь Загородній. — Важко їй, але бачимо, що хоче працювати. Просто досвіду малувато. Щоб якое допомогти дівчині, ми послали її на навчання. Повернулася весела: хочеться застосувати набуті знання на практиці.

Дуже добре, коли ватажок беручий до роботи. Але в даному разі виходить так: обком — райком — секретар. А де ж ініціатива рядових комсомольців? Де комсомольські активісти? На будові всі в один голос називають Сергія Машкова. Це він узявся за спорудження спортивного майданчика, брав активну участь у турнірі «Нумо, хлопці!», виступав на районних змаганнях з волейболу. Один. А що ж інші?

Отож Добровеличківському райкомові ЛКСМУ, секретарю комсомольської організації Валентині Кузіній треба спрямовувати свої зусилля на активізацію роботи комсомольського штабу будови, підвищення активності кожного комсомольця, його відповідальності за виконання пародіогосподарських завдань.

В. АФАНАСІЄНКО.

ТОРКНУТИСЯ СЕРЦЕМ ПОДВИГУ

В історії Великої Вітчизняної війни багато героїчних сторінок. Одна з найбільш яскравих — Керченсько-Феодосійська десантна операція.

... Подвиг бійців Підземного гарнізону Аджимушк-кайських каменоломень. Сміливі операції керченського підпілля. Визволення міста в квітні 1944 року... Про це розповідає книга «Керч: повість-хроніка з документами, слоганами і листами учасників героїчного захисту і визволення міста в 1941—1944 роках» (серія «Міста-герої»). Вийшла вона у видавничстві політичної літератури. Автор — редактор кримської обласної молодіжної газети «Кримський комсомолець» Леопід Мелков — пише у передмові: «Хочеться бачити і чути той час, коли наші співвіт-

чизники в єдинокорстві здолали ворога, який зазіхав на свободу і незалежність нашого народу. Хочеться пройти за героями, разом з ними всі тяжкі воєнні дні і роки».

Автор зумів сам і дає можливість читачам серцем доторкнутись до подвигу народу. Найбільше хвилюють сторінки, де розповідається про безприкладний подвиг героїв Аджимушк-ка. Довгі місяці, страждаючи від голоду і спраги, браку повітря і холоду, борючись з фашистами вогні Підземного гарнізону. Гітлерівці закидали їх авіабомбами, заливали водою, отруювали газом. Але все одиоціоніч злітали в повітря ворожі склади боєприпасів, пального, автомобілі, горіли штаби. Звитяжці черпали сили у радянсько-

му патріотизмі, міцній дружбі, залізній дисципліні. Про це свідчать наведені в книзі рядки з наказу про створення Окремого полку оборони Аджимушк-кайських каменоломень:

«Вдень і вночі підтримувати найсуворіший революційний порядок, як зичице ока берегти бойові товаришування. Перемога або смерть! Іншого виходу у нас немає. Хай живе наша Радянська Батьківщина!»

Не менш, ніж сторінки про військові подвиги керчан, захоплюють і розповіді про відродження міста з руїн. За повоєнні роки в Керчі виростили нові заводи і квартали, виростили нове покоління. Через всю книгу проводять Л. Мелков думку про спадкоємність комсомольських традицій.

Керченська міська комсомольська організація за боротьбу з окупантами нагороджена орденом Вітчизняної війни I ступеня; і пинішні юнаки і дівчата намагаються бути гідними своїх попередників: їхні молоді руки будують кораблі і плавають метал, садять дерева і зводять будинки.

Щороку напередодні Дня Перемоги молодь Керчі влаштовує факельний похід вулицями міста і закінчує його біля Вічного вогню на горі Мітрідат. І нема на землі сил, які затьмарили б світло тих смолоскипів, нема такого вітру, котрий зміг би загасити вічний вогонь пам'яті про тих, хто відстояв свободу і завоював мир — кожен рядок книги Леопіда Мелкова прощаний цією думкою.

М. ВАСИЛЬЄВ.

Кримська область.

В ОНИ прийшли до школи в полатаних штанях, благенських платтячках. Їхня перша вчителька Марія Григорівна Кразцова подарувала їм букварики — по одному на п'ятьох-шістьох. Знайомля-

Зустріч

МИ — РАДЯНСЬКІ

чись із першокласниками, запитувала:

— Ким ви хочете бути? Кумедний і швидкий Павлін Зуєв відповів першим:

— Навалеристом! Валя Федоренко: — Артистично. Борис Прутула: — Буду ставити кіно. І садити яблуні.

Веселий і невгамовний Борис Сердюк своє: — Моряном і міліціонером.

Марія Григорівна вислухала всіх і сказала: — Виростіть добрими і славними, мої солот'ята! Щоб вами гордилась наша Завадівка. Вся наша Вітчизна.

Після уроків вони не поспішали додому. Склали свої торбинки з книжечками, юрбою бігли до великої нупи глини й несли вальки до муру — разом зі своїми вчителями і старшими дідами будували новий иор-під семирічки.

А під вечір ватага хлопчиків мчале сільськими вулицями, і всюди чулись дівочі дитячі голоси:

— Кіно! Кіно! Приходьте кіно дивитися. Побачите, як гітлерян лупцювали...

Це Борис Прутула зякорував завдання сільського кіномеханіка. За таку рекламу він безплатно пропонував першо-класникам на картину «про шпівонів».

Марія Григорівна і мати

Бориса Надія Юхимівна Мала, теж сільська вчителька, наказували хлопцям:

— Борони вас бсже піти в ар та колупатись з землею! Не чіпайте різних там залізак!

То була перша мирна осінь, осінь 1945-го. І смертоносних «цяцьок» війни ще не визбирили вроди...

ТРИДЦЯТЬ літ минуло з тих пір, як вони закінчили свою семирічку. І ось знову зібралась вихованці Марії Григорівни на шкільному подвір'ї. Пішли на квартиру до Оксани Іванівни Ліпунцової і занесли вчительці-пенсіонерці подарунки. Пішли на сільське кладовище і поклали квіти на могили своїх учителів, яких не стало кілька років тому. А потім у найбільшій класній кімнаті восьмирічки № 12 (колишня Завадівська семирічка тепер уже входить до території обласного центру) розповідали своїм учителям, як і ким вони стали.

У Павла Зуєва на грудях медаль «За трудову доблесть». Він після армійської служби уже 22 роки працює мулярем у РБУ № 1 облремтресту. Такий же трудовий стаж у Валентині Федоренко, робітниця хлібозаводу, яку нагороджено орденом «Знак Пошани». Вителює тепер у своїй школі Т. Я. Євмина. А в колишнього «кіношника» Бориса Прутула — золоті медалі лауреата всесоюзних фестивалів самодіяльного мистецтва, знак «Відмінник народної освіти». Завідуючий кафедрою Кіровоградського пединституту, кандидат педагогічних наук Борис Васильович Прутула одразу й не скаже, скільки років він учився після закінчення Завадівської семирічки: закінчив машинобудівний технікум, музучилище, Одеську консерваторію, столичну аспірантуру. Вчився, коли був солотом ансамблю пісні і танцю, і тепер учить пізнавати працю учасників самодіяльного народного хору «Беріноок». І Борис Сердюк гордиться своєю професією: він щодня їде на роботу о чотирьох ранку і вивозить з вулиць і дворів сміття. У нього та робота, без якої не може бути у місті порядку і краси...

Марія Григорівна слухає свої «шибонівні» і з радістю говорить:

— От і дозели учителям і батькам, що ви справді добрі і слухняні діти. Чесними людьми виростили.

Він після армійської служби уже 22 роки працює мулярем у РБУ № 1 облремтресту. Такий же трудовий стаж у Валентині Федоренко, робітниця хлібозаводу, яку нагороджено орденом «Знак Пошани». Вителює тепер у своїй школі Т. Я. Євмина. А в колишнього «кіношника» Бориса Прутула — золоті медалі лауреата всесоюзних фестивалів самодіяльного мистецтва, знак «Відмінник народної освіти». Завідуючий кафедрою Кіровоградського пединституту, кандидат педагогічних наук Борис Васильович Прутула одразу й не скаже, скільки років він учився після закінчення Завадівської семирічки: закінчив машинобудівний технікум, музучилище, Одеську консерваторію, столичну аспірантуру. Вчився, коли був солотом ансамблю пісні і танцю, і тепер учить пізнавати працю учасників самодіяльного народного хору «Беріноок». І Борис Сердюк гордиться своєю професією: він щодня їде на роботу о чотирьох ранку і вивозить з вулиць і дворів сміття. У нього та робота, без якої не може бути у місті порядку і краси...

Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня про рідну землю, про явори...
— Ви запитували, якими хочемо бути. Такими, як Луньов. І постарасьмося, щоб у нашій мальовничій Завадівці більше було яворів і яблуневих садків. Без пісні ми теж не можемо...
Вийшли за околицю села восьмикласники, учителі, випускники різних років. У високостя зринула пісня

«ВСЕ ЗАЛИШАЮ СИНАМ»

Коли Василь Гаврилович Ляшенко приходив на урок мужності до школярів Кіровограда і його просять розповісти про найбільш пам'ятний епізод з його життя, він на якусь мить замислюється. З чого почати? Може, з того, як у травні 1930-го поїхав за комсомольською путівкою на нафтопромисли Грозного, а потім там аступив на робітфак? Чи розповісти про бої під Сталінградом і на Курській дузі? Ні, він спочатку про українське село Лютіж, про свій 5-й гвардійський Сталінградський танковий корпус, який одним із перших визволяв Київ. І про бої під Мукденом, де він зустріся з своїм земляком Іваном Білодідом (потім він стане академіком, віце-президентом Академії наук УРСР).

Щоб сьогодні, щоб завжди ціли сади під тихим і мирним небом Вітчизни. Пам'ятаю, як після закінчення кредитно-економічного інституту Василь Гаврилович працював керуючим обласною контрольною держбанку капітального будівництва «Торгбанк». Тоді, незважаючи на велику зайнятість, він часто виступав перед учнями профтехучилищ і пристрасно пропагував робітничі професії. Знову згадував, як став ударником на нафтопромислах, як йому там доручили обов'язки комсомольського ватажка.

Про себе він не любить багато розповідати. Більше про бойових друзів. І про синів — Валерія, Анатолія, Євгена, які закінчи-

ли вузи, стали інженерами, комсомольцями, а потім комуністами. — Все лишаю їм, — каже ветеран, — синам моїм, котрі теж здобули армійський гарт. Моє життя — їхнє життя. Моя дорога — їхня дорога.

Сьогодні, коли ветерану війни виповнюється сімдесят, до В. Г. Ляшенка прийдуть піонери і поздоровлять з ювілеєм, і він знову скаже їм своє напутнє слово.

Сонця вам ясного, дорогий Василю Гавриловичу!

О. НАГОРНИЙ, учасник Великої Вітчизняної війни.

м. Кіровоград.

На знімку: В. Г. ЛЯШЕНКО на уроці мужності.

Фото автора.

КОМПОЗИТОРИ В ПІОНЕРСЬКИХ ГАЛУСТУКАХ

Лауреати першого обласного огляду дитячої музичної творчості, що відбувся в Кіровограді, ще носять піонерські галстуки. Найкращими визнано п'єси Катрусі Курчакіної, пісні Альоші Харченка і Маринки Пендюр — учнів дитячої музичної школи № 1.

Залучили дітей до казкового світу самостійної творчості, навчили свої емоції і світовідчуття виражати мовою музики їх наставники — викладачі. Сім років тому один з них — композитор К. О. Шутенко організував у міському музичному класі

композиції, згодом з його ініціативи такі ж класи почали створюватися у дитячих музичних школах Кіровограда, Олександрії, Галворона, Світловодська...

— Інтерес дітей до створення музики зростає все більше й більше, — говорять Кім Олександрович. — Тепер в області понад 30 юних композиторів. В активі наших вихованців уже чимало творів, які свідчать про неабиякі здібності. Явною творчою удачею Олексія Харченка стає пісня «Світлі нам, «Зірнице» на слова поета Володимира Орлова. Її

полубили і діти, і дорослі, вона швидко ввійшла до репертуару дитячих хорів і колективів. Приємний сюрприз — пісня Маринки Пендюр «Гуси-гусоньки» на слова української поетеси Катерини Платенко, що прозвучала вперше у виконанні тріо бандуристок, відразу полонила слухачів мелодійністю, яскравим українським колоритом. На думку професіональних музикантів, вона може прикрасити виступ будь-якого співака.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ, кор. РАТАУ.

Щоб у якійсь мірі оцінити роботу низового колективу фізкультури, варто побувати на одному із турнірів, що тут проводяться, і тоді стане ясно, як комсомольські та фізкультурні активісти розв'язують проблему масовості і майстерності.

СТАРТУЄ «ДРУКМАШ»

VIII ЛІТНЯ СПАРТАКІАДА УРСР;

ВІД МАСОВОСТІ ДО МАЙСТЕРНОСТІ

... Коли стартувала VIII літня Спартакіада УРСР, інструктор по спорту головного підприємства Кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш» Семен Медовий зорієнтувався правильно: на першому етапі Спартакіади всі масові змагання передусім проводитимуться безпосередньо в колективах фізкультури, — тож необхідно детальніше розробити систему організації спортивно-масових заходів. В основі — комплекс ГПО, залучення до занять спортом членів виробничих бригад, кожного робітника.

Отже, поєднання з дев'яти видів спорту. Звичайно, в них беруть участь не лише ті, хто тренується в спортивних секціях. От хоч би цей легкоатлетичний крос. У дендропарку імені 50-річчя Жовтня, де зібрані учасники змагань, прийшло 1328 бажаючих продемонструвати свою майстерність — начальники цехів і відділів підприємства, головні спеціалісти, ватажки комсомольсько-молодіжних колективів, робітники різного віку. Найбільше — молодіж. Всі шикувались в колонну. Лунала мелодія спортивного маршу. Кросмени рушили до пам'ятника бойової слави, щоб покласти до постаменту квіти, щоб дати клятву на вірність ідеалам, за які боролись герої громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Старт — на алеї бойової слави, де портрети героїв-земляків, кавалерів орденів Слави трьох ступенів.

Найбільш чисельна команда цеху № 22. Юнаки та дівчата прийшли змагання разом зі своїм консоргом Світланою Берерак. Перед цим робітники провели свої цехові змагання, в яких взяли участь всі бригади. І ось вони вже на загальнокомандному турнірі — в спортивних костюмах, з емблемами на рожевих майках. У суддів немає сумніву — за масовість

приз отримають кросмени саме цього цеху.

Впевнено долають дистанцію легкоатлетів цеху № 2, відділу спеціального конструкторського бюро, цеху № 30.

А хто зобов'язаний? Серед них не лише керівники виробничих дільниць. То там, то тут з'являються хлопчини і дівчатка із заводського дитячого садка. І вже чути їхні дзвіні голоси:

— На-та-ша! Вперед, На-таша!

Це першою наближається до фінішу штампвальний цеху № 2 Наталія Немпа, котра, як стало відомо потім, перемогла в жіночій групі кросменок.

Тільки швидше, тільки так, переможе наш Кіровоград! — знову лунають дитячі голоси.

Малюки зивалилися набіжними провідцями: фрезерувальний цеху № 30 Сергій Ілляк теж не мав собі рівних у своїй віковій групі.

З олівцями і записниками стояли на фініші фізоргів цехів Валерій Сулімов та Михайло Рябокін. Вони записували імена кращих спортсменів, в окрему групу записали тих, хто дещо відставав від своїх товаришів по бригаді. Останніх завтра буде зараховано в групи фізіндготовки, найкращіших — у групи спортивного вдосконалення.

Он два чоловіки скидають свої черевки і просяться на старт... босими. Інші кладуть на лави піджаки, святкові сорочки. Ці робітники, інженери навіть не схожі на спортсменів. І це не дивно — адже вони спочатку не збиралися виступати на цих змаганнях — тільки що закінчилась зміна, тож прийшли просто подивитися, як точиться боротьба. Та коли на алеях спалахнули прикраси, не витримали — попросились дозволити їм теж побігти, щоб виручити цех «більшим числом», щоб довести, що в них теж є завзяття.

І Семен Медовий зраді-

ло дивився, як вони намагалися порівнятися з тими, хто помчав до старту в шпоровках, в повній спортивній формі. Вітав їх. А потім сказав:

— А ви завтра приходьте до нас. Йде набір у другу групу любителів бігу. Хочете — в групі «Здоров'я»...

Аналіз результатів дозволяє робити дого. Медовий допомагали не лише судді, а й фізорги, консорги. Нарешті поставлена остання цифра: «417 заводчан виконали норматив ГПО з кросу».

Дехто з тих, хто не смлав залуку, говорив: «Та я міг швидше. Дозвольте, я ще раз пробіжу. І тоді буде на значок».

— У кожному цеху є група ГПО, — відповідає Семен Медовий. Потрапляємо, а в липні знову спробуємо всі разом.

Коли головний суддя змагань назвав кількість тих, хто смлав норматив, я запитав інструктора по спорту:

— Як вважаєте, багато це чи мало?

— Поки що мало. І це тільки тому, що ми не маємо достатньо зразкових спортивних майданчиків. Обладуємо їх у вихідні, під час суботників. Але потрібні коштів, потрібні, крім робочих рук, механізмів. І ось сьогодні товариші із заводоуправління переконались у цьому. Обіцяють допомогти. А заводом комсомолу згуртує нові ударні загони.

У четвер, на другий день після кросу, в кожному цеху робітники вітали кращих учасників забігу. Вручали їм грамоти, призи. А ті, хто не прийшов на крос, шкодували про це і по-доброму заздрили призерам та й тим, хто «тільки показав себе».

... Медовий, збираючись на черговий футбольний матч цехових команд (ці змагання теж проводяться за програмою заводської спартакіади), переглянув таблицю результатів попередніх поєдинків і поміг їй в комітет комсомолу:

— Треба розмножити, зробити кілька екземплярів. Щоб були в червоних кутках кожного цеху.

Переглядав він й інші документи — заходи, спрямовані на виконання постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше піднесення масовості фізичної культури і спорту». Вони передусім націлені на організацію активного відпочинку заводчан. Буде туристичний похід, будуть старті вихідного дня з багатьох видів спорту. Є памітки щодо подальшої пропаганди фізкультури і спорту, зокрема нормативів і вимог комплексу ГПО.

М. КРОКУН.

«Кров на ваших руках, пані Тетчер!»

Недавно лондонець Дж. Істхоуп подзвонив у канцелярію прем'єра. Відбулася така розмова:

— Я хотів би висловити протест проти урядової політики щодо Фолклендських островів.

— Вибачте. Ми не приймаємо таких усних заяв.

— Чому? Хай пані Тетчер знає, що представник громадськості проти її війни. Адже прем'єр нібито діє від імені всієї нації, значить, від мого імені. Дуже прошу вас просто передати їй: дзвонив такий-то, висловив протест...

Істхоуп так ні про що й не домовився з канцелярією. Його прохання не задовольнили.

Власне, пані Тетчер чавряд чи треба нагадувати, що дедалі більше англійців засуджує авантюру уряду в Південній Атлантиці. Щоб переконатися в

цьому, їй досить виглянути у вікно.

Щонеділі ранкову дрімоту Лондона розганяють мітинги протесту, організовані комітетом, лдром якого стали 70 парламентарів, котрі підписали петицію з вимогою відкликати британську ескадру і дзвонитися мирного врегулювання кризи через ООН.

Я стою на Фліт-стріт біля магазинчика знаменитої чайної фірми «Туйайнінг». Кожен із двох з лишком тисяч чоловік, які крокують мимо мене, міг би провести цю годину за англійською традицією за чашкою чаю. Але вони вийшли на вулиці з плакатами, на яких написано: «Кров на ваших руках, пані Тетчер!» «Із черги безробітних — прямих ходом у Південну Атлантику!» «Дайте світові шанс!».

Під недобрим поглядом поліцейських ідуть лейбористи, профспілкозі діячі, комуністи, активісти «Кампанії за ядерне роззброєння», члени «Братства методистів за мир», кзакери...

Всі ці люди зрозуміли, в чому полягають уроки фолклендської кризи. Голозний із них — дипломатія авіаносців не може служити інструментом сучасної національної політики.

У епископа Рональда Баулбі і депутата парламенту Тема Делела в цьому немає ніяких сумнівів. «Звернення Британії до воєнних дій не є захистом ідеалів свободи, — заявив перший. — Скоріше всього це повернення до колоніалізму часів каноніків».

«Мальвінські острови, — звернувся до демонстрантів другий, — належать,

як не крути, латиноамериканській державі, що знаходиться за 400 миль від них, а не європейській державі за вісім тисяч миль...»

Епископ і парламентарій багато чим ризикують. Їх можуть звинуватити у відсутності патріотизму, якщо не в зраді. Саме таким чином уряд намагається збити нині хвилю недовдоволення його політикою.

Телевізійна програма Бібі-сі «Панорама» закінчилась було, що зводи Буенос-Айреса мало чим відрізняються від едов Портсмута. В передачі виступило також кілька депутатів парламенту, які дозволили собі неслівну критику дій уряду в фолклендській кризі.

Що тут почалося! Парламентарій — консерватор Уінстон Черчилль, який уснадував від діда нена-

висть до ліберальної думки, поставив вимогу негайно збільшити асіх журналістів, які готували крамольну передачу.

Намає сумнівів, Лондон хотів би заткнути рота критикам війни у Південній Атлантиці, залакати їх звичуваченнями в недовольності. Чим більше кричать ура-патріоти, тим менше чути ридання англійських вдів, тим легше розширити конфлікт. А це відповідало задумові уряду, який намагається відновити свій престиж за рахунок «тріумфальної військової перемоги» на Фолклендах.

Демонстрація протесту не випадково проходила на Фліт-стріт, у цій обителі великої преси Британії. Демонстранти вручили редакторам листи, де гозорилося: «Ми вважаємо, що деяка частина газетної індустрії створює атмосферу, яка заважає пошукам мирного розв'язання фолклендської кризи... Редактори! Не робіть козлів

відпущення із тих, хто закликає припинити війну!»

Невідомо, чи матимуть листи якийсь вплив. В усякому разі, преса вірогідно продовжує маскувати розмах антиурядових настроїв. Невідомо, звідки добуваються результати опитування, які доводять, що нібито мало не вся країна горює стоїть за війну з Аргентиною.

Звідки такі дані? Дещо прояснило той же Дж. Істхоуп. Через десять хвилин після свого першого дзвінка в канцелярію прем'єра він знову набрав той же номер і, змінивши голос, запитав:

— Чи не могли б ви прийняти мою усну заяву про підтримку пані Тетчер? Передайте прем'єрові, що я захоплений її політикою щодо Фолклендів! — Так-так, — зацікавлено пролунало в трубку. — Вона буде рада взяти думку народу...

В. СИМОНОВ, власкор АПН. Лондон.

Вівторок

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Бразилії — збірна СРСР. 10.20 — Док. телефільм «Мурад Кажлаєв Ритми і ритми». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — В сім'ї єдиний. Кінопрограма. «Йдуть по ВАМУ поїзди...». «Я російську вичитав би...». «Гагаузи». 15.35 — Чого і як навчають в ПТУ. 16.01 — Салют, піонері! Виступ дитячих художніх колективів Вільнюського палацу дітей та юнацтва. 16.50 — Телефільм «Йнішо. Малюк та шниц». 17.15 — Адреси молодіжці. 18.15 — На VII Міжнародному конкурсі ім. П. І. Чайковського. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Життя науки. 19.35 — Народні мелодії. 19.50 — Фільм «Ковалдо чи молот». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Про балет. Народна артистка СРСР Н. Тимофєєва. 22.45 — Сьогодні у світі. 23.00 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Шотландії — збірна Нової Зеландії.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Вперед, орлята». 11.20 — Фотосюж «Зиття». 11.25 — «Міжнародна студія «УТ». 11.55 — Телеогляд «Знімається кіно». 16.00 — Новини. 16.10 — Муз. фільм. 16.25 — «Закон і ми». 16.55 — Фільм-концерт «Народні картини». 17.30 — «Абітурієнт-82». Додатковий гірничий технікум. 18.00 — Телефільм «Столиця серця». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Естрадині концерт». 19.50 — О. Керекан. «Два кольори». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Два кольори». По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — По Іспанії. Кінопрограма. 19.05 — О. Скрабін. Симфонічна поема «Прометей». 19.30 — Спорт за тиждень.

20.00 — Вечірня казка. «Колінок з небилицями». 20.15 — Міжнародна панорама. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Дон Кіхот».

Середа

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Шотландії — збірна Нової Зеландії. 10.20 — У світі трапили. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — П'ятірка — справа кражового. Док. фільм. 15.15 — Фільм-концерт «В домі м. Римського-Корсаков». 15.55 — Відгукніться, сурмачі! 16.40 — Фільм — дитям. «Каштанка». 17.45 — Шахова школа. 18.15 — Разом — дружина сім'я. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Народні вибори. 19.15 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Англії — збірна Франції. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна ФРН — збірна Алжиру. 2-й тайм.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Науково-популярна програма «Імпульс». 11.00 — Телефільм «Щоб грався діти у дворі». 11.20 — О. Керекан. «Два кольори». Вистава. 16.00 — Новини. 16.10 — Концерт. 16.35 — Телефільм «Зліт дозволяється». 17.00 — «Грають юні музиканти». 17.30 — «Продовольча програма — справа кожого». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. «За наказами виборців». Виступ голови виконкому Знамянської Ради народних депутатів Г. Т. Костенка (Кіровоград). 18.45 — «Актуальна камера». 19.15 — До 60-річчя утворення СРСР. Репортаж з виставки художників РРФСР. УРСР та БРСР. 19.45 — Оперні жанри УРСР. 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Угрюм-ріка». 1 серія. По закінченні — Новини.

3 15 по 19 червня 1982 року

ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Міжнародні змагання з художньої гімнастики на приз газети «Советская культура». 19.00 — Продовольча програма — всеародна справа. 20.00 — Вечірня казка. «Сестриця Оленка і братик Іванко». 20.15 — Заключний концерт Всесоюзного фестивалю «Молоді голоси і молодий балет Росії». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Мир вашому дому». 1 серія.

Четвер

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Спортивна програма. Чемпіонат світу з футболу. Збірна Англії — збірна Франції. 10.20 — Збірна ФРН — збірна Алжиру. 2-й тайм. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Зустріч з Ісландією». 15.10 — Чи знаєш ти закон? 15.10 — На VII Міжнародному конкурсі ім. П. І. Чайковського. 16.10 — Телефільм «Шлях до уроку». 16.40 — Фільм — дитям. «Пасажир «Екватора». 18.00 — Веселі нотки. 18.15 — Ленінський університет мільйонів. «Продовольча програма — всеародна справа». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Частинки, приспівки, страждання. Виконує хор російської пісні ЦТ і ВР. 19.30 — Фільм «Суворе чоловіче

життя». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна ЧССР — збірна Кувейту. По закінченні — 23.10 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 16.10 — «Знайомі обличчя». Назарій Ярмчук. 16.55 — Док. телефільм «Створити сад». 17.15 — Фільм-концерт. 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. «Золотення». (Кіровоград). 18.25 — К. т. «Кіровоградська спортивна». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Телевізій». 20.00 — «Театр надії». (Кіровоград). 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Угрюм-ріка». 2 серія. По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — «Подліг». 18.50 — Науково-популярний фільм «Кудзінін з 5 «А». 19.00 — «Горизонт». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Телеурал «Співдружність». 20.45 — Народні мелодії. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Мир вашому дому». 2 серія.

П'ятниця

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна ЧССР — збірна Кувейту. 2-й тайм. 9.35 — Збірна Югославії — збірна Ірландії. По закінченні —

Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Спосіб життя — радянський. Кінопрограма «Все для блага народу». «У відношенні на ваш лист...». «Батько». 15.30 — Російська мова. 16.00 — Москва і москити. 16.30 — Хочу все знати. 16.40 — Фільм — дитям. «Червоні бджоли». 17.50 — Документальний телефільм «Георгій Дмитрович Сторіжкін життя». До 100-річчя з дня народження. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Л. Мінкус. Класичний дует з балету «Вальдерма». 19.15 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Італії — збірна Перу. 21.00 — «Час». 21.35 — Вечір поезії Р. Родченка. 21.50 — Колонному залі Будинку спілок. 23.00 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Бразилії — збірна Шотландії. В перерві — 23.45 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Фільм-концерт. 11.10 — Продовольча програма — справа кожого. 11.40 — Художній фільм «Горький хліб». 12.50 — Документальні телефільми. 16.00 — Новини. 16.10 — Телефільм. 16.30 — Співає народний артист СРСР В. Норейка. 17.10 — До 100-річчя з дня народження Г. Дмитрова. 17.30 — «Абітурієнт-82» Дніпропетровський гірничий технікум. 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «Депутати і життя». (Кіровоград). 18.45 — «Актуальна камера». 19.15 — «Життя». 19.30 — «Горизонт». (Кіровоград). 19.30 — «До 60-річчя утворення СРСР». Творчий звіт майстрів мистецтв і художніх колективів Черкаської області. В перерві — «На добраніч, діти!» По закінченні — художній телефільм «Угрюм-ріка». 3 серія та «Міжнародні Новини».

ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Клуб кіноподорожей. 19.35 — Концерт академічного хору Будинку культури МВТУ ім. М. Баумана. 20.00 — Вечірня казка «Чарівний екран». 20.20 — Фільм-концерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Мир вашому дому». 3 серія.

Субота

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Бразилії — збірна Шотландії. 10.20 — Дня час, батьки. 10.50 — Більше хороших тозартів. 11.20 — 25-й тираж «Спортлото». 11.30 — Об'єктив. 12.00 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Аргентини — збірна Угорщини. 13.40 — Світ рослин. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм — дитям. «П'ятірка мільйонів». 16.00 — Очевидне і неймовірне. 17.00 — Бесіда ісландського оглядача Ю. Летупова. 17.30 — Шостий VII Міжнародного конкурсу ім. П. І. Чайковського. 18.15 — Бесіда голови Раднісного комітету захисту миру Ю. Жукова. 19.00 — Від усієї душі. До 50-річчя заслуженого М. Комсомольського-на-Амурі. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна Польщі — збірна Камеруну. 2-й тайм. 22.25 — До 60-річчя утворення СРСР. Концерт Державного Урального російського народно-го хору. 23.00 — Чемпіонат світу з футболу. Збірна СРСР — збірна Нової Зеландії. В перерві — 23.45 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Якщо хочеш бути здоровим. 9.30 — Муз. програма «Ранкова пошта». 10.00 — Співні, співали, спритні! 10.30 — Програма Краснопольської студії телебачення «Моя земля — моє патріотство». 11.30 — На VII Міжнародному конкурсі ім. П. І. Чайковського. 12.30 — Фільм-діалог. 13.45 — Зустріч за вашим проханням. 14.35 — Концерт. 15.10 — Міжнародний огляд. 15.25 — Циркова вистава. 17.30 — Декоративно-прикладне мистецтво Узбекистану. 18.00 — «Староиний детектив». Телевистава. 19.30 — Музичний ілюстр.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. О. С. ПУШКІНА ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

на 1982—1983 навчальний рік

на денне навчання на факультеті:

- Історичний. Спеціальності — історія.
Фізико-математичний. Спеціальності — фізика і математика, математика і фізика.
Філологічний. Спеціальності: українська мова і література, російська мова і література.
Іноземних мов. Спеціальності — англійська мова, німецька мова.
Музично-педагогічний. Спеціальності — музика і спів.
Фізичне виховання. Спеціальності — фізичне виховання.
Педагогічний. Спеціальності — педагогіка і мето-

- дика початкового навчання.
Строк навчання — 4 роки; на спеціальностях фізика і математика, математика і фізика, англійська і німецька мови — 5 років.
Вступні іспити за програмами, затвердженими Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР, відповідно до програм середньої загальноосвітньої школи.
Вступники складають іспити, залежно від обраної спеціальності, з таких дисциплін:
Історія — з історії СРСР (усно), російської або української мови і літератури (письмово і усно), іноземної мови (усно).

Фізика і математика — з фізики (усно), математики (письмово і усно), російської або української мови і літератури (письмово).
Математика і фізика — з математики (письмово і усно), фізики (усно), російської або української мови і літератури (письмово).
Українська мова і література — з української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно).
Російська мова і література — з російської мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно).
Англійська і німецька мови — з англійської мови (усно), російської або української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно).
Музика і спів — із спеціальності, російської або української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно).
Фізичне виховання — із спеціальності, хімії (усно), біології (усно), російської або української мови і літератури (письмово).

Педагогіка і методика початкового навчання — з математики (усно), російської або української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно).
Особи, які закінчили середню школу із золотою або срібною медаллю, технікум або середню профтехучилище з відзнакою, складають один іспит при вступі із спеціальності:
українська мова і література — з української мови і літератури (усно); російська мова і література — з російської мови і літератури (усно); історія — з історії СРСР (усно);
фізика і математика — з фізики (усно);
математика і фізика — з математики (усно);
педагогіка і методика початкового навчання — з української або російської мови і літератури (усно); англійська, німецька мо-

ви — з англійської мови (усно);
музика і спів — із спеціальності;
фізичне виховання — із спеціальності.
При одержанні відмінної оцінки від інших екзаменів абітурієнти звільнюються. При одержанні оцінки «чотири» або «три» вони продовжують складати іспити.
Особи, які мають у документі про середню освіту оцінки «відмінно», та «добре», а середній бал атестації не нижчий 4,5 і які вступатимуть на спеціальності: математика і фізика, фізика і математика, звільнюються від інших екзаменів при одержанні на перших двох екзменах не менше 9 балів.
Військовослужбовці і звільнені з дійсної служби та направлені у вузи за рекомендацією військових частин, які на вступних екзменах отримали позитивні оцінки, зараховуються поза конкурсом на спеціальності: історія, російська мова і література, математика і фізика, фізика і

математика, фізичне виховання.
Прийом заяв з 20 червня по 31 липня.
Вступні іспити з 1 по 20 серпня.
Зарахування з 21 по 25 серпня.
Вступники подають такі документи: заяву на ім'я ректора інституту за встановленою формою, документ про середню освіту (сертифікат), характеристику зі школи або останнього місяця роботи, медичну довідку (форма № 286), 1 фотокартки (3x4 см).
Паспорт і військовий квиток подають особисто.
Особи, які мають стаж практичної роботи не менше двох років, подають копію трудової книжки (книжки колгоспника).
Студенти забезпечуються гуртожитком та стипендією на загальних підставах, а студенти факультету фізичного виховання — спортивного формою.
Документи надсилають на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, приймальна комісія.
Зам. 46.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

на денне та вечірнє навчання.
Технікум готує на базі восьмирічної і середньої школи:
техніків-технологів по ковальсько-штампувальному виробництву, по обробці металів різанням,

по інструментальному виробництву,
техніків-механіків по металообробних верстатах і автоматичних пініях.
Вечірнє навчання тільки на базі середньої школи.
Без вступних іспитів на основі конкурсу доку-

ментів про освіту приймають осіб, що закінчили восьмирічну і середню школу, середнє профтехучилище з оцінками «4» і «5» на всі спеціальності денного й вечірнього навчання.
Всі інші вступники складають усний іспит з математики, крім того, особи з восьмирічною освітою пишуть диктант, а особи із середньою — твір.

Вступні іспити за бажанням вступника можна складати російською або українською мовами.
Іспити на денне навчання — з 1 по 20 серпня на базі восьмирічної школи, з 1 по 21 серпня — на базі середньої школи.
На вечірнє навчання з 1 липня по 20 листопада, по гокахи.
Початок занять на денному відділенні — 1 вересня, на вечірньому — 1 грудня.

Стипендія — 30 крб. на місяць, інгородних забезпечують гуртожитком.
Вступники подають заяву на ім'я директора технікуму.
До заяви необхідно додати:
документ про освіту (оригінал) медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки 3x4 см, витяг з трудової книжки для тих, хто має стаж практичної роботи, а також вступ-

никам на вечірнє відділення.
Паспорт військовий квиток, приписне свідоцтво подаються особисто.
Прийом документів з 1 червня.
Приймальна комісія працює щодня крім неділі, з 10 до 18 години.
Адреса технікуму: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 6.
Тел. 7-04-61 7-26-11 7-03-81.
ДИРЕКЦІЯ.
Зам. 55.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке

НАША АДРЕСА: 316050, МСП м. Кировоград, вул. Луначарского, 36

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2 45 36; відповідального секретаря — 2 46 87; відділу комсомольського життя — 2 46 57; відділу пропаганди — 2 45 36; відділу учнівської молоді — 2 46 87; відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2 45 35; відділу оглядів — 2 56 65; фотолаборації — 2 45 35; коректорської — 3 61 83; нічної редакції — 3 03 53

Газета виходить в світ щодня вранці і в суботу

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кировоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глінки, 2.